

Baricz Lajos

Tavaszcvaró...

A keleti égen mintha minden égne,
téli sötét után tündökölni a fénye.
A természet ébred a nap mosolyától,
és hogyha felébred, elindul magától.

Tüzet hány a hegycsúcs és a felhő lángol,
elballag a tél már, mint egy öreg vándor,
a járása méla, tekintete bágyadt,
a sok nagy hidegbe, hiszem, belefáradt.

A tavaszi naptól minden ég, világol,
felébred, elindul, közel jön a távol,
éled a szívem is, hisz már alig várta,
hogy a tavaszi nap rásüssön a tájra.

Tavaszcvaró szívvel kémlelek az égre,
a keleti égen mintha minden égne;
tüzet hány a hegycsúcs és a felhő lángol,
a tavaszi naptól szívem is világol.

2010. február. 25

Hadnagy József

Égi vőlegény

Fehér fátyolról álmodnak a fák,
esküvőről az égi vőlegénnyel
fehér napok és fehér éjszakák
sátraiban a lakodalmi néppel.

Esküvőről három hónapon át,
mint hold- és csillagveretes mesékben,
piros rózsával a fagy oszlopán,
fehér szegfűvel csönd-hegedűs térben.

De eljön-e, sóhajtanak a fák,
sóhajuk, mint vágyakozásuk, fehér,
szelek jönnek, szájukon babonák,
az égen átszaladt egy nagy füst-egér...

Persze hogy eljön, hogyne jönne el,
ha nem a megálmodott fehér lovon,
eljön sárosan, csuromvizesen,
mondják, hogy már száll alá az Alpokon.

A van alakváltozása

A van vízcsepp az üvegen,
hamar párolog,
s lesz harsány foltja
annak, ami volt,
önmagaddal szennyezett
hiány...

Kritikus tömeg

Könnyű kimondani az igazságot
gazokkal szemben. Ha félsz,
akkor is kimondod: magadban.
